

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Prosinec 2016, r. XX. č. 223

„Opravdová svoboda nespočívá v tom dělat to, co se nám zlíbí, nýbrž dělat to, co musíme dělat, protože se nám to líbí“ (Sv. Augustin)

Advent 2016

Slovo „advent“ znamená „příchod“. Církev slaví toto období čtyř týdnů před Vánocemi jako dobu přípravy a pokání. Sv. Bernard se nesoustřeďuje na jednu vánoční událost, ale učí, že bychom si měli připomínat tři adventy. První se týká Ježíšova narození jako člověka v Betlémě. Druhý by nám měl připomenout Ježíšův druhý příchod jako soudce nad živými i mrtvými. Třetí advent se skládá ze všech milostí, které nám Bůh nabízí ve svátostech a v událostech každodenního života.

Je zajisté snadné být zaneprázdněn přípravami na vánoční svátky. Sháníme dárky pro naši rodinu a přátele a k tomu ještě vánoční úklid a vaření! Jakkoli jsou tyto věci důležité, neměli bychom zapomínat, že jsme voláni Bohem, abychom se připravovali na jeho příchod. I když nikdy nevíme, kdy nás Bůh zavolá, neznamená to, že upadneme do nicnedělání nebo zoufalství. V Písmu svatém je velký rozdíl mezi strachem a bdělostí. Strach a vina nemají v naší víře místo. Máme samozřejmě čeho litovat v našem životě, protože apoštolát není pro nás jednoduchý. Ale Ježíš nás vyzývá k bdělosti: *mějte se na pozoru a modlete se, protože Pán je blízko*. Od počátku tohoto krásného období s milými zvyky jako jsou roráty a adventní věnce jsme na naší cestě do Betléma doprovázeni Marií a Josefem. Naše adventní putování je obtížné, cesty nejsou vždy příliš pevné v těchto symbolicky tmavých prosincových dnech. Jsme však doprovázeni jiným přítelem Božím, Ondřejem, „prvním učedníkem povoláním Pánem“, který představil svého bratra Petra Ježíšovi. Mikuláš, jeden z našich patronů, chránil a sytil chudé děti svých dnů. Barbora, naše milá mladá světice, nás neustále zve ke stolu Páně. Neměli bychom také zapomínat na vznešeného biskupa Ambrože, který učil a křtil našeho Augustina na jeho cestě víry. Nejsme sami: „*Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená „Bůh s námi“*“.

Deset rad papeže Františka pro šťastný život:

1. Žij a nech žít * To je první krok k pokoji a radosti.
2. Rozdávej se druhým * V životě jsou potřebné dva póly: chvíle usebrání i chvíle, kdy se dáváme druhým. Pokud někdo zastaví tento dvojí pohyb, hrozí mu, že se stane egoistou. A stojatá voda zahnívá. ?
3. Žij poklidně * Schopnost chovat se laskavě a pokorně je jako tichá zátoka řeky života. Tuto schopnost mají staří lidé. Oni jsou pamětí národa. Národ, který nepečuje o své seniory, nemá budoucnost.
4. Nezapomeň si někdy hrát * Základem zdravé kultury je hra s dětmi. Je to těžké, když rodiče odcházejí do práce brzy ráno a vracejí se, když už děti spí. Je to těžké, ale je to potřebné.
5. Proživej neděli v rodinném kruhu * Neděle je pro rodinu.
6. Pomáhej mladým lidem najít práci * Člověk vnímá svou důstojnost, když si na sebe dokáže vydělat.
7. Chraň přírodu * Je potřebné chránit přírodu, ale neděláme to. Je to jedna z největších výzev, které jsou před námi.
8. Rychle zapomínej na křivdy * Potřeba mluvit špatně o druhých je projevem nízkého sebevědomí. Jako by člověk říkal: „Cítím se tak mizerně, že místo toho, abych se pozvedl, stáhnou i druhého.“ Zdravé je rychle zapomínat na křivdy.
9. Respektuj ty, kteří smýšlejí jinak * Můžeme druhé zneklidňovat svým svědectvím, abychom tak oba rostli ve vzájemné komunikaci, ale to nejhorší, k čemu může dojít, je náboženský proselytismus, který ustrnul v pozici: „Mluvím s tebou jen proto, abych tě přesvědčil.“ Každý účastník dialogu ať si je vědom své vlastní identity. Církev roste díky přitažlivosti, nikoliv díky proselytismu.
10. Aktivně usiluj o mír * Válka ničí. Musíme hlasitě volat po míru. Mohlo by se zdát, že mír je pouze klidem. Mír však nikdy není pouhým klidem. Mír je vždycky aktivní.

CO NÁM BRÁNÍ NASLOUCHAT BOHU

STÍŽNOST

Když vyčítáme Bohu vše zlé, co nás potkalo. To zabraňuje dialogu s Ním.

ZLOBA, ZÁŠŤ

Bez srdce smířeného s druhými je obtížné naslouchat Božímu hlasu.

ZÁVIST

Závist nám neumožňuje rozpoznávat Boží dary.

STRACH

Zabraňuje důvěřovat v Boha. Dokonce i věřit, že se o nás stará.

STAROSTI, OBAVY

Zaujímají plně pozornost a vytvářejí neklid.

SLABOST

Věří se, že modlitba je neúčinná a tak se rozhoduje nedělat ji.

MARNOST, ZBYTEČNOST

Přizpůsobujeme se marnostem světa, a to nás dělá povrchními.

PRŮMĚRNOST

Uvelebili jsme se v našem hříchu a neposunujeme se dál.

MINULOST

Vzpomínka na naše chyby vytváří neklid a vinu a přivádí nás k tomu, že zanecháváme modlení.

FANTAZIE

Nadměrná, překypující fantazie zabraňuje naslouchat Božímu hlasu.

MILOSRDENTSVÍ NEKONČÍ

V neděli 20. listopadu skončil rok milosrdenství. Mnozí jsme byli zvědaví, zda nebude na konci roku nějaký překvapující ohňostroj. A skutečně dokument *Misericordia et misera*, který je už možné číst v češtině, umožnil mnohým završit tento důležitý rok s novým nadšením a nadějí. Protože, jak v něm píše papež František, „končí Svatý rok a zavírá se Svatá brána. Avšak brána milosrdenství našeho srdce zůstává i nadále vždy otevřená dokořán. Naučili jsme se, že Bůh se k nám sklání (srov. Oz 11,4), abychom jej mohli i my napodobovat a sklánět se k bratřím. Touha mnohých po návratu do domu Otce, který očekává jejich příchod, je probouzena také upřímnými a velkodušnými svědky Boží něhy. Svatá brána, kterou jsme v tomto milostivém roce prošli, nás uvedla na cestu lásky, po níž jsme povoláni kráčet věrně a radostně každý den“... (MM 16).

Milosrdenství trvá. Pokračuje dar milosrdenství, který dostává každý z nás od Boha, a proto se velká část dokumentu soustředí na odpuštění, na svátost smíření, a oznamuje rozhodnutí svatého Otce, aby dále platila veškerá ustanovení, která během tohoto roku usnadňovala kajícím zpověď. Ale kromě toho mluví František také o milosrdenství, které prožíváme v jiných svátostech, a v rodině, a v každodenním životě.

Milosrdenství trvá stále po celý čas našeho života. Papež František vyjadřuje znovu vděčnost vůči tolika lidem, kteří zvláště uskutečňují v církvi tento Boží dar, a zaměřuje pozornost například na důležitou práci dobrovolníků, charity a sdružení se sociálním zaměřením. Ale také na chudé, a tímto vyhláší, že každý rok se bude o 33. neděli liturgického mezidobí konat Světový den chudých.

Milosrdenství trvá. Celý život Pána Ježíše byl velkým pramenem milosrdenství uprostřed tohoto světa. Blížící se Vánoční svátky nám připomínají, že milosrdenství nespočívá jenom v konání dobrých skutků, ale je vůči všem plné jemnosti, laskavosti a něhy. Kéž nám advent a Vánoce dávají mnoho příležitostí prožívat, jak se během tohoto roku Boží milosrdenství dostalo do našeho srdce a do našeho života.

*P. Antonio Rivas, OSA
Farář*

***Přijď Pane Ježíši,
náš bratře.
Chceme se připravit na Tvůj příchod.
Toužíme Tě přijmout.
Očekáváme Tě.
Změň naše životy,
dej nám své světlo,
svůj pokoj, svou lásku. Amen***

Dvě osobnosti na prahu adventu

V době adventní se možná těšíme na všechno pěkné, co zažijeme během vánočních svátků: náladu, společenství, idylu u jesliček. Adventní čas však není určen jen k čekání na tyto příjemné zážitky. Máme očekávat hlavně toho, kdo se nám dokáže přiblížit ještě víc než my sami sobě.

Církev poukazuje v adventní době na dvě postavy, které nás – každá svým způsobem – učí, jak je třeba čekat. Advent je vstupní branou, jíž musíme projít, abychom vešli do vánoční svatyně. Po stranách stojí dvě postavy, jež svatyni střeží a ptají se nás, proč chceme vstoupit; zároveň nás poučují, jak to máme udělat.

Obě postavy nad portálem se od sebe velice liší. Jedna je veliká a silná – muž oděný do šatu z velbloudí srsti. Přes svou velikost si ale nepřeje být ničím jiným než *hlasem volajícího na poušti*: „*Vyrovnejte cesty Pánu.*“

Druhá postava je bezmocná žena, která čeká dítě. Nic neříká, mlčí, pozorně soustředěná na to, co se děje v jejím těle. Jediné, co tiše šeptá, je: „*Jsem služebnice Páně.*“

Obě tyto postavy vědí, na koho čekají. Nevyhlízejí lepší časy ani zábavné a vánoční náladou prodchnuté události. Čekají na Boha a vědí, že jsou-li připraveny ho přijmout, nic nemůže zabránit jeho příchodu.

Víme-li i my, na koho čekáme a jsme-li si jisti jeho příchodem, prožíváme advent správným způsobem.

(z knihy Wilfrida Stinissena: I dnes je den Boží, Rozjímání na celý rok, Karmelitánské nakladatelství, 2004, 422 stran)

Vánoce a Betlémy

Bratři a sestry, velice vás prosím o připojení se do preevangelizační akce Křesťanské Vánoce. Mnohé farnosti se již několik let účastní Noci kostelů a její plody jsou požehnané. Především dva roky vznikla iniciativa využívající podobný princip, avšak zasahující období Vánoc. Iniciátoři

ji nazvali Křesťanské Vánoce a řada našich farností se k tomuto projektu připojila pod názvem Betlémy Praha.

Celá akce je postavena na letité tradici, kdy množství lidí přichází o Vánocích do našich kostelů. Zapojení farností není náročné! Stačí, když je o Vánocích v kostele alespoň chvíli otevřeno a lidé se mohou zastavit u betléma. Jsem si vědom, že letošní Vánoce budou složitější o organizování setkání Taizé. Ideální jsou odpolední hodiny na velké svátky, kdy je volno nebo alespoň chvíli po bohoslužbách.

Zájemci o službu hlídání betléma a laskavého sdílení informací a odpovídání na dotazy ať se laskavě hlásí u P. Juana k další domluvě a upřesněním.

ADVENTNÍ VĚNEC

Věneček je symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventní věneček je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je "Světlo světa" (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věneček spravedlnosti, vítězný věneček života

Jeden z nás...

V dnešním čísle Tolle Lege představíme sl. Růženu Neupauerovou, která denně hraje při večerní mši v kapli sv. Barbory a v hlavním kostele podle potřeby.

Proč jste začala chodit a pomáhat u sv. Tomáše a jak dlouho tedy už k nám chodíte?

Jedna kamarádka mě poslala k vám zahrát na adoraci, protože to nestíhala, a tak jsem šla. Asi za měsíc se zeptala, jestli bych nechtěla u vás hrát, ale to jsem se domluvila s otcem Vítem sama a už jsem zde zůstala. To mi udělala ještě 3xkrát, to samé. A teď hrají asi ve čtyřech kostelích. Právě jsem ukončila varhanický kurz. Ale někdy to pokazím; snad budou farníci mít se mnou trpělivost - vím, že nejsem tak dobrá jako jiní varhaníci.

Jak dlouho se věnujete hře na varhany?

Kolem 14 let jsme se přestěhovali ze Slovenska do Čech. U sester vincentek jsem se naučila základ a pak jsem se učila sama, ale na mši jsem začala hrát kolem 20 let a hraji doteď. Takže vše začalo jen náhodou.

Jaká je Vaše nejoblíbenější písnička?

Velice se mi líbí hudba z filmu "Misie" a z kancionálu písně č. 710 a 928, ale mám také ráda lidové písničky.

Kromě hudby, co ráda děláte?

Ráda se věnuji vyšívání a ručním pracem. A odpočinku.

Kde pracujete? Jaké je Vaše povolání?

Jsem kuchařka u Šedých sester v Bartolomějské ulici. Už 20 let zde také hrají.

Co si myslíte o naší farní komunitě u sv. Tomáše?

Že jste otevření pro všechny a farníci se rádi vrací k vám.

Jaké je Vaše životní motto?

To nechávám na Pánu Ježíši, ať mne vede po cestě, kudy chce, a čas ukáže.

Panna Maria – uzdravování nemocných

Nemoc vždy vyřazuje z běžného života. Způsobuje fyzickou, ale i psychickou újmu. V mé praxi se s tímto často setkávám. Vždy se snažím všemi dostupnými možnostmi nemocnému pomoci.

Jsou to situace, ve kterých se ukazuje víra v Boha jako důležitá součást procesu. Je to možnost, která nabízí lidem, jak se přiblížit Bohu. A k této cestě je zapotřebí Matka Ježíšova Panna Maria. Sám Pán Ježíš ukazoval přítomnost Božího království skrze uzdravování nemocných.

Panna Maria, Matka Krista, Spasitele lidstva, a matka věřících, pomáhá s láskou věřícím v jejich těžkostech. Věřící k ní obrazejí své prosby a modlitby a ona jim pomáhá.

Je tedy třeba všechny naše prosby prostřednictvím modlitby předávat Panně Marii. Důležitou součástí samozřejmě zůstává koordinace s lékařem, který učiní vše, co je v jeho silách, aby trpícímu nemocnému pomohl.

MUDr. Martin Pehr, praktický lékař

Víš, že?...

- * Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45. Večerní mše sv. v 19 hodin **během adventní doby NEBUDE!**
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 1. 12. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * **ADVENTNÍ REKOLEKCE**. V sobotu 3. prosince se koná letošní farní adventní rekolekce v refektáře našeho kláštera. Začíná v 10:00 a končí mší svatou, která bude jako obvykle v sobotu ve 12:15. Tematicky bude inspirována myšlenkami sv. Augustina
- * Na den sv. Barbory, 4. 12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. **v 17:00 hod.**
- * **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánocemi 16. 12. a začínají znovu po Novém roce 9. 1. 2017
- * V pátek 23. 12. od 14:00 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2017**.
- * **Pout' do Santiaga de Compostela** bude tento rok od 27. prosince do 4. ledna 2017.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

PASTORELA A POSADAS 11.12.2016

V neděli 11. 12. budeme se španělskou komunitou slavit typickou latinskoamerickou tradici „Posadas“. Tradice „Posadas“ (hostince), typická ve Střední Americe, je oslavou pohostinnosti. „Posadas“ připomíná cestu Marie a Josefa z Nazareta do Betléma, při hledání úkrytu, ubytování před narozením Ježíše, kdy klepali na každé dveře a nikdo je nechtěl ubytovat.

Vedle Posadas se ve stejném čase udržuje tradice Pastorelas, která je s ní úzce spojena. Jsou to vlastně divadelní představení – konají se v adventní době a připomínají události před narozením Ježíše a končí klaněním pastýřů.

V Pastorelas vystupují postavy Boha a všech osob betlémského příběhu, příběhy jsou to veselé a ukazují například výsměch d'áblu, který ve hře pokaždé skončí jako dobrem zcela poražený. Společná mše sv. bude v 11 hodin. Po mši následuje v kostele představení „Posadas“ a pak posezení v refektáři a farní kryptě. Odpoledne je připravený program pro děti a dospělé.

Mše sv. V 9:30 NEBUDE!

NOVÝ LITURGICKÝ ROK: EVANGELIUM SV. MARKA

Za autora druhého evangelia prohlašuje křesťanská tradice jednoznačně Marka. O muži toho jména (nebo též o „Janu, nazývaném Marek“) se několikrát zmiňují Skutky apoštolů. Byl příbuzný Barnabášův a spolupracovník svatého Pavla a Petra. Papiáš (kolem r. 130) ho nazývá Petrovým tlumočníkem; že totiž v evangeliu zaznamenal kázání svatého Petra. A jiné spisy z druhého století upřesňují, že sepsal evangelium v Římě. I z vnitřního rozboru se dá usoudit, že spis navazuje na Petrovo kázání a byl určen pro nežidovské prostředí, mimo Palestinu. Důraz, s kterým se vyjadřuje nutnost následování Krista v utrpení, by mohl být zaměřen k trpící křesťanské obci za Neronova pronásledování. Nic nemluví proti vzniku evangelia mezi r. 65 – 70, tím spíš, že zničení Jeruzaléma a chrámu (které se událo r. 70) je jen ohlášeno, ale neuvádějí se podrobnosti.

Markovo evangelium dává přednost událostem z Ježíšova života před řečmi. Vypravuje mnoho zázraků, méně podobenství a ještě méně kázání. Popisy jsou v Markovi živé a zabíhají do nečekaných podrobností. Ale jeho řečtina je chudá a zdaleka se nevyrovná řeči Matoušova evangelia, tím méně bohatému jazyku Lukášovu. Jeho styl nás nejvíce přibližuje k původnímu podání církve, kde Ježíšovy činy a výroky byly předávány jednotlivě, mimo souhrnné vypravování o Kristově životě, nebo v menších sbírkách tematicky ucelených. Ale přitom vyjadřuje i jednotné teologické pojetí.

Ježíš je Syn Boží. V jeho osobě proniká božský svět do lidského a přináší lidem spásu, odstraňuje z jejich těl i duší zlo. Jeho působení se však nevyčerpává v pozemské přítomnosti. Ježíš je Syn člověka (titul převzatý z knihy Daniel a z židovské apokalyptiky). Skrze utrpení dojde slávy, plně uskuteční království své a svých věrných. Proto má v Markovi málo místa Ježíšovo mesiášství, od kterého židovští slibovali pozemské království.

Dobrou chuť!

Kynutá bábovka

Když jsem byla malá, tak jsme na všechny prázdniny jezdily s babičkou do Českých Budějovic k tetám a strýčkům, tedy jak se u nás říkalo do Budějce. A tam na nás čekala bábovka, kterou jsem jako dítě měla moc ráda. Není moc sladká a vydrží dlouho vláčná.

Na těsto budeme potřebovat: 45 dkg polohrubé mouky, špetku soli, 10 dkg cukru, 12 dkg rozpuštěného tuku, vanilkový cukr, 2,5 dkg droždí, ¼ l mléka, 5 dkg rozinek a 3 žloutky. Můžeme přidat i trochu nasekaných mandlí.

Uděláme si kvásek a s ním zaděláme těsto. Formu na bábovku vymažeme tukem a vysypeme strouhankou a těsto do ní nalijeme. Necháme ho asi ¾ hodiny pod utěrkou kynout a pak pečeme v troubě vyhřáté na 160 stupňů asi 50-60 minut. Stav upečení kontrolujeme špejlí.

Bábovku necháme vychladnout ve formě a po vyklopení pocukrujeme.

Dobrou chuť

Hanka

Zveme všechny zájemce na **tradiční novoroční vycházku** (1.1.2017), tentokrát do údolí Dalejského potoka. Povede od Řeporyjského náměstí přes kostel sv. Petra a Pavla (prohlídka interiéru zajištěna, spatříme románské pozůstatky původní stavby, např. západní apsidu, sdružená okénka a zbytky zdíva v nárožích lodi, dále barokní oltář z 2. poloviny 18. století od Josefa Kramolína aj.), NPP Dalejský profil se známými vápencovými lomy Mušlovka a Kamčatka (paleontologické lokality), restauraci Svatý Prokop až ke stanici metra Nové Butovice (kam bychom měli dorazit asi v 17h). Sraz je ve 14.30 h na nástupišti stanice metra Luka (žlutá trasa B), autobus č. 174 vyjíždí do Řeporyj ve 14.36 h. Trasa pohodlné vycházky měří necelých 6 km.

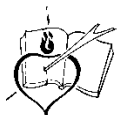
SKAUTI ROZNÁŠEJÍ BETLÉMSKÉ SVĚTLO (18.12.2016)

Betlémské světlo je plamínek, který putuje napříč Evropou. Světýlko zažehnuté v místě narození Ježíše Krista – v Betlémě – k nám letos dorazí již po pětadvacáté. Myšlenka šíření předvánočního pokoje a míru vznikla v Rakousku, odkud se rozšířila do pětadvaceti zemí světa. Tak byla založena novodobá vánoční tradice. K nám se Betlémské světlo dostalo po pádu čtyřicetileté komunistické vlády a v rukou skautů a skautek poprvé putovalo v prosinci 1989 až pod sochu sv. Václava v Praze.

Betlémské světlo k nám tradičně poputuje z Vídně, kde ho rakouští skauti a skautky předají skautským delegacím z celé Evropy.

Skauti oddílu 151 Augustin budou roznášet v neděli 18.12 Betlémské světlo při každé mši svaté. Prosíme, abyste nezapomněli vzít si s sebou vhodnou lampičku, aby svíce překonala cestu domů.

Také budeme rádi, když budete chtít donést Betlémské Světlo k vám domů. Pokud o to máte zájem, můžete nás kontaktovat na skaut.augustin@gmail.cz nebo na tel. 608 227 686. Děkujeme Vám, pokud řeknete o té možnosti vašim přátelům a známým.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2016

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky